

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 mai 2018

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul său, Antoci Maria, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală în privința lui:

Diacon Dmitrii xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.10.2017 – 16.11.2017;

Instanța de apel: 08.12.2017 - 13.02.2018;

Instanța de recurs: 26.04.2018 – 23.05.2018,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 16 noiembrie 2017, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală*, Diacon Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată cerința părții acuzării cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu instrumentarea cauzei penale și efectuarea expertizei medico-legale din contul inculpatului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Diacon Dmitrii este învinuit de organul de urmărire penală de faptul că el, la 18.08.2017, aproximativ la ora 20.20, aflându-se în intersecția străzilor Eliberării și Plugușorului din mun. Orhei, în cadrul unei certii apărute spontan cu Druța Veaceslav, din motive ostile, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele ultimului în regiunea capului și peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză nr. 225/D din 26.09.2017, traumă cranio-cerebrală închisă, hemoragie în lobii occipitali bilaterali cu erupere în ventriculii cerebrali; fracturi costale pe dreapta, hemoragie în mușchii intercostali; echimoze pe pavilionul auricular drept, față și torace; excoriații pe genunchiul stâng, în urma cărora victima Druța Veaceslav a decedat la fața locului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel în termen inculpatul, solicitând admiterea casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința sa să fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor a invocat că, pedeapsa penală stabilită este prea aspră, el și-a recunoscut vinovăția și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, depunând declarație de examinare a cauzei în procedură simplificată, iar careva pretenții materiale sau morale față de el nu au fost prezentate din partea reprezentantului părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018 a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei penale, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, nu a fost atacată.

Astfel, instanța a menționat că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a stabilit lipsa circumstanțelor agravante și atenuante. Ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, a adoptat o soluție procesuală corectă recunoscându-și vina în mod deplin, la evidența medicului narcolog și psiholog nu se află. Potrivit materialului caracteristic administrat, inculpatul se caracterizează negativ. Dar și de faptul că acesta a comis o infracțiune deosebit de gravă, a lăsat victima cu vătămări grave, în rezultatul căreia a decedat, dar și luând în considerație prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de fond a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind nejustificată solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse penale mai blânde, deoarece prima instanță a motivat în totalitate concluzia sa și necesitatea aplicării pedepsei cu închisoarea, or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La fel, Colegiul penal a menționat, că prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite

noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Prin urmare, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Diacon Dmitrii, or, aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, atitudinea față de membrii societății și valoarea primordială ocrotită de legea penală cât și cea supremă - viața persoanei.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată, inculpatul și avocatul său, Antoci Maria a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă mai blândă, reieșind din faptul că dânsul nu a avut intenția de a săvârși infracțiunea incriminată, și-a recunoscut vina solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală și se căiește de cele comise.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului, recurenții invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Autorii recursului sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică

hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Diacon Dmitrii, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață ale acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, corect ajungând la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din

maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpat și avocatul său, Antoci Maria, ca fiind vădit neîntemeiat

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul său, Antoci Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Diacon Dmitrii, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 20 iunie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun